

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

En els moments de més intensa febre revolucionària començà a publicar-se aquest modest periòdic, la missió del qual entrava de ple a servir la causa antifeixista, sense distinció de sectors ni de matisos. La revolució ha passat per diverses fases i estarà sotmesa, com totes les grans convulsions, al judici de la història. Per això des d'aquestes pàgines s'ha recollit a cada instant la vibració del poble revolucionari, l'exponent més remarkable del qual el constitueix l'obra de govern de llurs organismes. Ofereixen, per tant, els números de L'HORA NOVA, un compendi valuós de material històric. La nostra fidelitat ens manté i ens mantindrà, mentre siguem necessaris, al mateix lloc, i inalterablement aguantarem amb ferma els principis antifeixistes i de solidaritat entre les organitzacions i partits responsabilitzats en la gran lluita contra els traïdors del poble i els invasors estrangers. I quan els recels debiliten el front antifeixista, és quan tenim major interès a mostrar-nos decidits a prosseguir el camí rectilini que ens imposarem des d'un principi, i amb estoïcisme perseverarem en la nostra tasca de laborar per la unitat d'acció i la convivència entre els partits antifeixistes. D'ací neix el nostre convenciment que, sense preferències ni distincions, devem aportar a la col·lecció del periòdic tots els elements dignes d'il·lustrar les actuacions compreses en aquest període d'orientacions més o menys reeixides, i, en conseqüència, facilitar el coneixement de treballs que poden permetre el judici ponderat i saber el veritable valor d'una obra econòmica en temps de revolució. El company ex-president de la Comissió municipal de Proveïments, M. Calafell, ha encetat, en les pàgines de «Sembrar», uns articles, sota l'epígraf «Obra econòmica constructiva», que mereixen l'atenció general i, per consegüent, amb el propòsit d'oferir dades útils a tot judici crític, ens permetem, amb l'assentiment benèvol de l'al·ludit company, reproduir-los en aquestes columnes per tal com creiem servir l'interès públic al qual ens devem en la nostra missió periodística.

ALFIL

DECRETS D'AGRICULTURA

COMENTARIS

III

Un altre Decret d'importància per als Sindicats Agrícoles de Catalunya, és el de data setze de juny proppassat, que va signat conjuntament pel Conseller de Proveïments i pel d'Agricultura. Les Conselleries de Proveïments i Agricultura tenen tants punts de contacte que al nostre entendre haurien de constituir una sola Conselleria i per tant subjectes a una sola direcció.

El Decret que anem a comentar lleugerament, té per objecte primordial evitar tota mena de conflictes, que seria quasi segur que es presentarien entre les dues Conselleries i, per tant, entre les Delegacions Comarcals de Proveïments i les Federacions de Sindicats Agrícoles. La llibertat d'acció dels Sindicats Agrícoles en allò que fa referència a la venda dels productes dels socis, podria veure's limitada per la missió que incumbeix al Departament de Proveïments i, naturalment, el recel per part dels productors agrícoles seria inevitable i en conseqüència es provocarien constantment conflictes de competència entre els dos Departaments.

La creació de les guies de circulació de productes agrícoles per a ús de la boca, motiu del Decret esmentat, regularà d'una manera clara i precisa les lleis de convivència entre els productors agrícoles i els consumidors. Sense una guia de circulació autoritzada per les respectives Federacions Comarcals de Sindicats Agrícoles, i avalada per la Delegació Comarcal de Proveïments no podrà sortir de la comarca productora cap article de menjar. El dret que es dóna a la Delegació de Proveïments per a impedir que marxin de la comarca productes agrícoles, queda limitat als casos en els quals la comarca no quedés abastament coberta dels articles de referència. Cobertes les necessitats de la Comarca, els productes agrícoles sobrants han de tenir la deguda autorització per a circular i ésser distribuïts en les localitats on els siguin necessaris.

Les normes a seguir són ben clares i terminants; els productors agrícoles, que tots estan obligats a ésser socis del respectiu Sindicat local, tenen l'obligació de fer entrega dels productes al seu Sindicat, aquests Sindicats tenen l'obligació de fer-ne entrega a la Federació Comarcal de Sindicats Agrícoles, i aquestes a la Federació Central de Sindicats Agrícoles de Catalunya. La Conselleria de Proveïments haurà de dirigir-se a la Federació Central i aquesta reclamarà a les respectives comarques productores els articles sol·licitats.

Es clar que hi han establerts mitjans coactius per a fer complir aquesta disposició, com és la requisa sense indemnització dels productes que circulin sense la corresponent guia, però es necessari que tots els conreadors i Sindicats Agrícoles locals, s'imposin l'obligació de donar absolut acatament a la llei, i així evitaran molèsties i contratemps i a la vegada contribuiran, com és el seu deure, a fer possible una justa i equitativa distribució dels productes agrícoles.

Els Sindicats Agrícoles han de tenir en compte que no podran rebre ni distribuir productes agrícoles per a ús de la boca, mentre no tinguin constituïda la subsecció de consum, a la qual estan autoritzats pel Decret de Sindicació Obligatòria. La distribució es farà doncs per mitjà dels respectius consellers de proveïments i els articles seran venuts al públic, pels establiments locals autoritzats per a fer-ho. Això vol dir que els Ajuntaments no han de fer de comerciants, com fins ara n'hi han hagut alguns, sinó únicament distribuir, sense beneficis, els productes que els facilitarà la Delegació Comarcal de Proveïments o els Sindicats Agrícoles.— JOSEP FERRARONS.